

11/06/17

มยุรินทร์

อะแวค บัฟฟาดา

โอมซานติ

08/04/82

การสละทิ้งความสัมพันธ์ทางโลกและทางจิต

วันนี้ บัฟฟาดากำลังมองดูดวงวิญญาณพิเศษของท่านที่เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพรพื้นฐานของการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพรคือการกลายเป็นผู้ที่สละทิ้งที่ยิ่งใหญ่ปราศจากการเป็นผู้สละทิ้งที่ยิ่งใหญ่ที่ไม่สามารถเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่หรือผู้ประทานพรได้ การเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่หมายถึงการเป็นผู้ให้สมบัติที่มีค่าที่เขาได้รับมาแก่วงศ์วานวิญญาณอื่น ๆ อย่างไม่เห็นแก่ตัว เพียงดวงวิญญาณที่อยู่เหนือความเห็นแก่ตัวสามารถกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ผู้ประทานพรจะมีประสบการณ์ว่าตนเองเต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าของคุณธรรม พลัง และความรู้อย่างสม่ำเสมอ เขาจะมีความปรารถนาที่สูงส่งและบริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอต่อทุกดวงวิญญาณและมีความปรารถนาที่สูงส่งที่จะให้คุณประโยชน์แก่ทุกดวงวิญญาณ เพียงผู้ที่มีความปรารถนาที่สูงส่งเช่นนั้นและมีจิตใจที่เมตตาและใจกว้างอย่างสม่ำเสมอสามารถเป็นผู้ประทานพร สำหรับสิ่งนี้เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการสละทิ้งเป็นอย่างยิ่ง ลูกได้รับการบอกถึงคำนิยามของการสละทิ้งแล้ว การสละทิ้งแรกคือการสละทิ้งจิตสำนึกของร่างกายของลูก สองคือการสละทิ้งการเชื่อมต่อของร่างกาย ประเด็นแรกเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับร่างกายที่ได้บอกลูกไปแล้วเกี่ยวกับประสาทสัมผัส เพราะลูกเชื่อมต่อกับประสาทสัมผัสเป็นเวลา 24 ชั่วโมง ประเด็นที่สองคือการกลายเป็นผู้เอาชนะประสาทสัมผัสและกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดเหนือประสาทสัมผัสนั้น ลูกได้รับคำอธิบายอย่างชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ประเด็นที่สามคือความสัมพันธ์ของลูกกับร่างกายของลูก ทั้งความสัมพันธ์ทางโลกและทางจิตก็รวมอยู่ในนี้ ลูกต้องเป็นผู้สละทิ้งที่ยิ่งใหญ่ในความสัมพันธ์ทั้งสองประเภท นั้นคือลูกต้องเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นในความสัมพันธ์ทั้งสองประเภทคือจะไม่มีความรักใคร่หรือไม่มีความผูกพันยึดมั่นหรืออยู่ในการะงายยอมต่อใคร สิ่งที่ยากคือการไม่ชอบใครแล้วชอบพร่องของบุคคลนั้นหรือการกระทำที่ลูกไม่ชอบที่กระทำโดยบุคคลนั้นจะรบกวนสติปัญญาของลูกช้าแล้วช้าเล่า แม้ว่าจะขัดกับความปรารถนาของลูกก็ตาม ลูกจะมีความคิดที่ผิดเกี่ยวกับบุคคลนั้นในการกระทำ คำพูด และความฝันของลูกโดยอัตโนมัติ ลูกจะพยายามที่จะจดจำระลึกถึงพ่อ แต่ดวงวิญญาณนั้นจะปรากฏอยู่เบื้องหน้าของลูก ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณที่ลูกผูกพันไว้หรือยอมจำนนจะดึงดูดลูกโดยอัตโนมัติแม้ว่าจะขัดกับความปรารถนาของลูกก็ตาม ดวงวิญญาณนั้นจะดึงดูดสติปัญญาของลูกด้วยคุณธรรมหรือความรักของเขา ในขณะที่ดวงวิญญาณที่ลูกไม่ชอบจะรบกวนสติปัญญาที่เห็นแก่ตัวของลูก เพราะแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวของลูกไม่ได้รับการตอบสนอง ปัญหกรรมและความคิดที่ต่อต้านสำหรับดวงวิญญาณนั้นจะไม่หยุดจนกว่าแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวนั้นได้รับการตอบสนอง เมล็ดของความไม่ชอบเป็นรูปของแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวที่สูงส่งและนั่นคือ "ชาฮิเย chahiye" (ควรทำ): "ผู้นี้ควรทำเช่นนั้น เขาไม่ควรทำเช่นนั้น! สิ่งนี้จะเกิดขึ้น!" "ในทำนองนี้ความปรารถนาในสิ่งที่ลูกต้องการให้เกิดขึ้นเชื่อมโยงกับความสัมพันธ์ที่เสียกับดวงวิญญาณนั้น เนื่องจากมีความคิดที่ไร้ประโยชน์เกี่ยวกับดวงวิญญาณที่ลูกไม่ชอบอย่างสม่ำเสมอ ลูกจึงกลายเป็นผู้ที่ดวงจักรของการมองดูผู้อื่น ความสัมพันธ์ที่เสียนั้นจะไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น จะไม่มีความผูกพันยึดมั่นที่มาจากความรัก แต่มาจากการบีบบังคับ แล้วลูกจะพูดอย่างไร "นั่นเป็นจริง!" แนนอนสติปัญญาจะถูกดึงโดยใครก็ตามที่ทำให้ลูกเบื่อหน่าย เวลาของลูกจะสูญเสียไปในสิ่งนั้น สติปัญญาของลูกจะเสียไปในสิ่งนั้นและพลังของลูกจะเสียไปในสิ่งนั้น ดังนั้นอย่างแรกคือความสัมพันธ์นี้ ประการที่สองคือความผูกพันยึดมั่นหรือการพึ่งพาอาศัยที่อยู่บนพื้นฐานของความรักที่สูญเสียหรือการบรรลุผล หรือเพราะมีบางคนกลายเป็นผู้ที่ให้การคำจูนแก่ลูกชั่วคราว สิ่งนี้เช่นกันก็จะดึงดูดสติปัญญาของลูกในแง่ของทั้งความสัมพันธ์ทางโลกและทางจิต ในชีวิตทางโลก เมื่อลูกได้รับความรัก การคำจูน หรือการบรรลุผลจากความสัมพันธ์ทางร่างกาย ลูกจะมีความผูกพันยึดมั่นเป็นพิเศษสำหรับผู้คนเหล่านั้น จากนั้นลูกพยายามจะแยกตัวออกจากความผูกพันยึดมั่นและลูกตั้งใจที่จะหยุดสติปัญญาของลูกที่ถูกดึงจากพวกเขาไม่ว่าจะในทางใด ๆ ก็ตาม หลังจากที่ลูกทิ้งความสัมพันธ์ทางโลกไป สิ่งเดียวกันนี้ในความสัมพันธ์ทางจิตก็ดึงดูดสติปัญญาของลูก นั่นคือทำให้สติปัญญาของลูกยอมจำนนต่อพวกเขาอย่างง่ายดาย เหล่านี้เช่นกันคือความสัมพันธ์กับผู้ที่มีร่างกาย เมื่อลูกประสบปัญหาในชีวิตหรือมีความสับสนในหัวใจของลูกแม้ว่าจะขัดกับความปรารถนาของลูกก็ตาม ลูกจะจดจำดวงวิญญาณที่ให้การคำจูนที่ชั่วคราวแก่ลูกเท่านั้น เหตุนี้เองที่ลูกไม่สามารถสัมผัสกับทุกความสัมพันธ์ในทางปฏิบัติได้ ใครบางคนที่ทำให้การบรรลุผลแก่ลูกชั่วคราวหรือดวงวิญญาณที่ลูกมีความผูกพันยึดมั่น ลูกจะไม่จดจำพ่อ และอีกครั้งดวงวิญญาณที่มีความผูกพันยึดมั่นเช่นนั้นจะคิดและพูดอะไรเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าตนเองถูกต้องและเพื่อเป็นการปกป้องตนเอง? (หนทางของความศรัทธาและภักดี) ที่พ่อไม่มีตัวตนและละเอียดอ่อน ที่ใครบางคนในรูปที่มีตัวตนเป็นที่ต้องการอย่างแนบแน่น อย่างไรก็ตามลูกลืมว่าหากลูกมีความสัมพันธ์ของการบรรลุผลทั้งหมดกับพ่อผู้เดียว แล้วลูกที่เป็นตัวของความรู้ หากลูกมีประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์และลูกไว้วางใจและมีศรัทธาอย่างแรงกล้าในผู้ประทานการคำจูนแล้ว ทานให้ความรู้สึกรูปที่มีตัวตน แม้ว่าบัฟฟาดาจะไม่มีความตัวตนและละเอียดอ่อน แต่ท่านก็ผูกมัดอยู่กับลูกอยู่ในข้อผูกมัดของความรัก ลูกเข้าใจผ่านความรู้ว่าลูกต้องมีความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อผู้เดียว อะไรคือเหตุผลที่ลูกไม่มีประสบการณ์กับสิ่งนี้? เหตุนี้เองที่ลูกไม่สามารถสัมผัสกับทุกความสัมพันธ์ในทางปฏิบัติได้ แต่ลูกยังไม่ได้ทำความเข้าใจทั้งหมดนั้นเข้ามาในชีวิตของลูก

บนหนทางของบักตี

ในเมื่อมีราผู้ที่เป็นบักตีที่สูงส่งที่สุดไม่เพียงแต่มีนิมิตเท่านั้นแต่ยังมีประสบการณ์ในทางปฏิบัติด้วย แล้วลูกที่เป็นตัวของความรู้ เป็นลูกโดยตรงของมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่สามารถมีประสบการณ์ผ่านรูปที่มีตัวตน ผู้เดียวที่เป็นพื้นฐานของการบรรลุผลทั้งหมด ผู้เป็นพ่อ

ผู้ประทานการคำจุนหรือ?

ทำไมลูกเพิกเฉยต่อผู้ทรงพลังอำนาจและทำให้ดวงวิญญาณที่ตามลำดับกันไปในความสามารถของพวกเขาเป็นผู้คำจุนของลูก?

ดังนั้นลูกต้องเก็บบัญชีกรรมที่ลึกล้ำอย่างมากมายไว้ในสติปัญญาของลูก

บัญชีกรรมนั้นลึกล้ำมาก

ลูกจะต้องเข้าใจ

เมื่อลูกได้รับการคำจุนชั่วคราวจากดวงวิญญาณหรือลูกทำให้ใครบางคนเป็นพื้นฐานของการบรรลุผลของลูกแล้วเนื่องจากสติปัญญาของลูกยอมจำนนต่อดวงวิญญาณนั้นแทนที่ลูกจะกลับมาคารมาตีที่(เหนือปวงกรรม)แต่ปวงกรรมของลูกกลับถูกสร้างขึ้นมา คนหนึ่งให้และอีกคนหนึ่งรับ

และดังนั้นจึงมีการแลกเปลี่ยนของดวงวิญญาณหนึ่งกับดวงวิญญาณอื่น

ดังนั้นลูกได้สร้างบัญชีผ่านการแลกเปลี่ยนของการให้และรับหรือลูกจบสิ้นบางอย่างแล้ว?

ในเวลานั้นลูกรู้สึกราวกับว่าลูกกำลังก้าวหน้า

แต่ความก้าวหน้านั้นไม่ใช่ความก้าวหน้าอย่างแท้จริง แต่เป็นการสะสมในบัญชีของปวงกรรมของลูก แล้วผลลัพธ์ของสิ่งนั้นจะเป็นอย่างไร?

ดวงวิญญาณที่ถูกผูกอยู่ในปวงของกรรมจะไม่สามารถมีความสัมพันธ์ใดๆกับพ่อได้

ดวงวิญญาณที่มีภาระของปวงกรรมจะไม่สามารถสัมผัสกับการมีสภาพที่มั่นคงของการจาริกแสวงบุญในการจดจำระลึกถึง

ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะอ่อนแออยู่เสมอ ในเรื่องของการจดจำระลึกถึง พวกเขาอาจฉลาดและรู้คิดเมื่อเข้ามารับฟังความรู้และถ่ายทอดความรู้

แต่พวกเขาจะไม่ "เต็มไปด้วยสาระสำคัญ" พวกเขาจะเป็นประโยชน์ในงานรับใช้

แต่จะไม่เป็นผู้ทำลายอุปสรรค

พวกเขาจะทำให้งานรับใช้เติบโต แต่การเติบโตเช่นนั้นจะไม่ได้ทำขึ้นด้วยวิธีที่ถูกต้อง

ดวงวิญญาณเช่นนั้นสามารถกลายเป็นผู้พูดได้

แต่เนื่องจากภาระของปวงกรรมของพวกเขา

เขาจึงไม่สามารถก้าวหน้าด้วยความเร็วได้

นั่นคือพวกเขาไม่สามารถสัมผัสกับความเร็วของสภาพที่ไพบยิน

ความสัมพันธ์ของร่างกายทั้งสองประเภทไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นผู้สละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่

ดังนั้นก่อนอื่นเพียงแต่ตรวจสอบความสัมพันธ์ทางร่างว่าคุณมีความผูกพันยึดมั่นกับใครในแง่ของความไม่ชอบหรือในแง่ของการบรรลุผลหรือการคำจุนจากพวกเขาหรือไม่

นั่นคือตรวจสอบว่าสติปัญญาของลูกไม่ได้ยอมจำนน หากสติปัญญาของลูกถูกดึงไปหาใครสักคนชั่วแล้วชั่วเลว

หรือหากมีการยอมจำนนต่อใคร นั่นก็หมายความว่ามีการะ บางสิ่งที่เป็นภาระจะโน้มลงมาเสมอ ดังนั้นสิ่งนี้เช่นกันกลายเป็นภาระของกรรม

และแม้ว่าลูกอาจไม่ต้องการ สติปัญญาของลูกก็ลงมา ลูกเข้าใจไหม? จนถึงตอนนี้บาบาได้บอกลูกเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งที่เชื่อมโยงกับร่างกายเท่านั้น

ดังนั้นถามตนเอง: นั่นได้ละทิ้งทุกความสัมพันธ์ทางร่างหรือยัง? หรือนั่นแค่ละทิ้งทุกสิ่งทางโลก แต่แล้วเชื่อมโยงสิ่งนั้นเข้ากับทางจิตหรือไม่?

ดวงวิญญาณที่กำลังจะกลับมาคารมาตีที่ถูกต้องละทิ้งปวงกรรมนี้

ดังนั้นสำหรับบราห์มินการสละละทิ้งความสัมพันธ์เหล่านี้เป็นการสละละทิ้งอย่างแท้จริง

เวลานี้ลูกเข้าใจนิยามของการสละละทิ้งแล้วหรือยัง?

บาบาจะบอกลูกมากขึ้นในภายหลัง นี่คือหลักสูตรของการสละละทิ้งประจำสัปดาห์

บทเรียนของวันนี้ทำให้กลับมามีความมั่นคงหรือไม่?

คุณสมบัติพิเศษของบราห์มินคือการเป็นผู้สละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่

โชคไม่สามารถได้มาได้หากปราศจากการสละละทิ้ง

ลูกไม่ได้คิดว่ามันเป็นเพราะลูกได้กลายเป็นบราห์มกุมารและกุมารี

ที่ลูกจึงต้องละทิ้งทุกสิ่งไข่ม้อย?

คำจำกัดความของการสละละทิ้งนั้นลึกล้ำมากสำหรับ บราห์มกุมารและกุมารี ลูกเข้าใจไหม? อาจจะ

แต่ผู้ที่ไม่เห็นแก่ตัวอย่างสม่ำเสมอ แต่ผู้ที่เป็นผู้ให้คุณประโยชน์แก่ทุกคนและผู้ที่จะสมจากการใช้การบรรลุผลทั้งหมดในงานรับใช้

แต่ผู้ที่เป็นผู้ประทานอย่างสม่ำเสมอ ลูกของผู้ประทาน

แต่ผู้ที่ไม่เห็นแก่ตัวในแง่ของการรับการบรรลุผลชั่วคราวใดๆ

แต่ดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพร ผู้ที่มีความปรารถนาดีและมีความรู้สึกให้คุณประโยชน์ต่อทุกคน รัก ระลึกถึง

และนมัสเต จาก บัพดาตา

บัพดาตาพบครู:

ลูกดวงวิญญาณผู้รับใช้มีเป้าหมายเดียวที่จะกลับมาติดเทียมกับพ่ออย่างสม่ำเสมอหรือไม่?

สิ่งนี้เป็นเพราะลูกตั้งอยู่บนที่นั่งของการติดเทียมกับพ่อ

เช่นที่พ่อกลายเป็นครูและเครื่องมือเพื่อให้คำสอนแก่ลูก

ลูกดวงวิญญาณผู้รับใช้ก็ได้ถูกกำหนดไว้แล้วเช่นกันให้ทำหน้าที่เดียวกัน

เช่นเดียวกับพ่อ

คุณธรรมของพ่อเป็นเช่นไร

คุณธรรมของลูกผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือก็เป็นเช่นเดียวกัน ดังนั้นก่อนอื่นตรวจสอบว่าคำพูดที่ลูกพูดเท่ากับคำพูดของพ่ออย่างสม่ำเสมอหรือไม่

ความคิดที่ลูกสร้างขึ้นเท่ากับความคิดของพ่อหรือไม่? ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นหลังจากตรวจสอบแล้วให้เปลี่ยนสิ่งเหล่านั้นก่อนที่จะนำไปปฏิบัติ

จะเกิดอะไรขึ้นจากการตรวจสอบตัวลูกเองและนำบางสิ่งไปปฏิบัติ?

เช่นที่พ่อมีความรักต่อทุกคนและยังละวางจากทุกคนด้วยเช่นกัน

แม้ว่าท่านจะเป็นผู้รับใช้ด้วยเช่นกันก็ตาม

ด้วยการรับใช้ในลักษณะนี้ลูกก็จะมีความรักทางจิตกับทุกคน

และพร้อมกันนี้ลูกจะต้องอยู่อย่างละวางจากทุกคนด้วยเช่นกัน

คุณสมบัติพิเศษหลักของพ่อคือท่านมีความละวางมากเท่ากับที่ท่านมีความรัก

จงมีความรักเช่นเดียวกับพ่อในงานรับใช้

และอยู่อย่างมีความรักต่อพ่อผู้เดียวด้วยโยคะของสติปัญญาของลูกและละวางจากทุกคน

สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นผู้รับใช้เช่นเดียวกับพ่อ

ดังนั้นการเป็นครูหมายถึงการทำตามคุณสมบัติพิเศษนี้ของพ่อ

ลูกทุกคนทำงานอย่างหนักในงานรับใช้ แต่ลูกต้องใส่ใจเป็นพิเศษ

เพราะบางครั้งลูกต้องละวางและบางครั้งลูกก็มีความรัก

หากลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ด้วยความรักสิ่งนั้นก็ไม่ถูกต้อง ในขณะที่หากลูกทำงานรับใช้ในขณะที่ดีกับอยู่ในความรักสิ่งนั้นก็ไม่ถูกต้องเช่นกัน

ดังนั้นทำงานรับใช้ด้วยความรัก

แต่ทำในขณะที่ละวางและแล้วเมื่อนั้นจะมีความสำเร็จในงานรับใช้

ถ้าความสำเร็จที่ลูกได้รับน้อยกว่าความพยายามที่ลูกทำแล้ว

แน่นอนย่อมมีบางสิ่งที่ขาดหายไปในความสมดุลของการมีความรักและละวาง

ดังนั้นผู้รับใช้หมายถึงเป็นผู้ที่รักพ่อและละวางด้วยเช่นกัน

นั่นคือสภาพที่ดีที่สุดของทั้งหมด

นี่คือสิ่งที่หมายถึงชีวิตที่เหมือนดอกบัว

เหตุนี้เองที่ซึกตีถูกแสดงอยู่บนดอกบัว เป็นเพราะพวกเขามีความรักและละวางเหมือนดอกบัวที่พวกเขาถูกวาดภาพที่กำลังนั่งอยู่บนดอกบัว

ดังนั้นลูกผู้รับใช้ทั้งหมดให้นั่งอยู่บนดอกบัวหรือไม่?

ที่หนึ่งหมายถึงสภาพของลูก

สภาพนั้นได้ถูกนำมาวาดภาพในรูปของที่นั่ง

อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าบางคนนั่งอยู่บนดอกบัวอย่างถูกต้องแม่นยำ

ดังนั้นนั่งอยู่บนที่นั่งดอกบัวอย่างสม่ำเสมอ

จงใส่ใจอยู่เสมอว่าดอกบัวไม่เคยตกลงไปในโคลน อาจจะ

บัพดาตาพบกุมาร:

การเป็นของพ่อในชีวิตกุมารของลูกเป็นสิ่งชี้บอกของโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น!

ลูกมีประสบการณ์ว่าได้รับการช่วยให้รอดพ้นจากการถูกผูกอยู่ในปวงมากมายหรือไม่?

ชีวิตกุมารหมายถึงชีวิตที่เป็นอิสระจากปวงมากมายทั้งหลาย ลูกไม่มีปวงประเภทใด อย่าให้มีปวงแม้กระทั่งของจิตสำนึกที่เป็นร่าง
ปวงทั้งหมดมาจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้นเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่น้องอย่างสม่ำเสมอ
โดยการมีสำนึกนี้ลูกจะสามารถก้าวไปข้างหน้าในชีวิตกุมารของลูกได้ในขณะที่เป็นอิสระจากอุปสรรค

เมื่อไม่มีความอ่อนแอแม้กระทั่งในความคิดหรือความฝันของลูกสิ่งนั้นเรียกว่าการเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาให้มีสำนึกรู้ตามธรรมชาติว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ

เมื่อลูกมองใครบางคนให้มองไปที่ดวงวิญญาณ

เมื่อลูกรับฟังบางสิ่งรับฟังในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ

อย่าได้ลืมบทเรียนนี้

กุมารสามารถก้าวหน้าไปได้เป็นอย่างดีในงานรับใช้

แต่ถ้าในขณะที่รับใช้แล้วลูกลืมรับใช้ตนเองอุปสรรคก็จะมา

กุมารหมายถึงการเป็นผู้ที่ทำงานหนัก

แต่ลูกต้องอิสระจากอุปสรรค

ให้มีความสมดุลทั้งในการรับใช้ตนเองและการรับใช้โลก

อย่าได้ยุ่งมากนักในงานรับใช้นั้นจนลูกมีความไม่ระมัดระวังในงานรับใช้ตนเอง

เพราะลูกกุมารสามารถทำให้ตนเองก้าวไปข้างหน้าได้เท่าที่ลูกต้องการ

กุมารมีพลังกำลังทางร่างกายที่แข็งแรงและลูกมีพลังของความมุ่งมั่นด้วยเช่นกัน

เหตุนี้เองลูกสามารถทำสิ่งใดก็ได้ตามที่ลูกปรารถนา

เพราะลูกมีพลังทั้งสองนี้ลูกจึงสามารถก้าวไปข้างหน้าได้

อย่างไรก็ตามศิลปะแห่งความสมดุลจะนำลูกไปสู่สภาพที่สูงขึ้นไป

เมื่อมีความสมดุลในการรับใช้ตนเองและการรับใช้โลกก็จะมีความก้าวหน้าต่อไปโดยปราศจากอุปสรรค

2 ลูกกุมารพิจารณาตนเองว่าอยู่กับพ่ออย่างสม่ำเสมอหรือไม่?

"ฉันกับพ่ออยู่ด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ"

ลูกกลายเป็นมิตรร่วมทางอย่างสม่ำเสมอเช่นนั้นหรือไม่?

โดยทั่วไปลูกจะทำให้ใครคนใดคนหนึ่งเป็นเพื่อนในชีวิตของลูก

ดังนั้นใครคือเพื่อนร่วมทางชีวิตของลูก? (พ่อ) ลูกไม่มีวันเคยพบมิตรร่วมทางชีวิตที่แท้จริงเช่นนั้นมาก่อน ไม่ว่ามิตรของลูกจะน่ารักเพียงใด

มิตรทางร่างนั้นจะไม่สามารถเติมเต็มความรับผิดชอบของมิตรภาพได้ตลอดเวลา

ในขณะที่มิตรร่วมทางชีวิตทางจิตที่แท้จริงนี้จะเติมเต็มความรับผิดชอบของมิตรภาพได้ ดังนั้นลูกกุมารอยู่คนเดียวหรืออยู่รวมกัน? (รวมกัน)

ดังนั้นลูกไม่มีความคิดใดที่จะทำให้คนอื่นเป็นมิตรของลูกใช่ไหม?

เมื่อใดก็ตามที่มีความอยากสาบึกเกิดขึ้นหรือเมื่อลูกเจ็บป่วย

เมื่อมีความลำบากบางอย่างเกี่ยวกับการเตรียมอาหาร

ลูกมีความคิดเช่นนั้นที่จะทำให้ใครบางคนเป็นมิตรร่วมทางของลูกหรือไม่?

เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีความคิดเช่นนั้นแล้วจึงพิจารณาว่านั่นเป็นความคิดที่ไร้ประโยชน์และจบสิ้นสิ่งนั้นตลอดไปในหนึ่งวินาที

สิ่งนี้เป็นเพราะในวันนี้ลูกอาจจะทำให้ผู้อื่นเป็นมิตรของลูก

แต่จะมีการรับประกันอะไรกับบุคคลคนนั้นในวันพรุ่งนี้?

ดังนั้นจะมีประโยชน์อะไรที่จะทำให้ผู้คนที่สูญสลายนั้นเป็นมิตรของลูก?

โดยการพิจารณาตนเองว่าอยู่ในรูปรวมอย่างสม่ำเสมอ

ความคิดอื่นทั้งหมดจะจบสิ้น เพราะผู้ทรงพลังอำนาจเป็นมิตรร่วมทางของลูก

เช่นที่ความมืดไม่สามารถอยู่เบื้องหน้าดวงอาทิตย์ได้

ดังนั้นเช่นกันมายาไม่สามารถอยู่เบื้องหน้าผู้ทรงพลังอำนาจได้ ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา อัจจะ

พร: ขอให้ลูกเป็นมหาสมุทรแห่งการให้อภัยและให้คำสอนผ่านรูปของการให้อภัย

หากมีดวงวิญญาณใดพยายามที่จะทำให้สภาพของลูกขึ้นลงหรือมีความรู้สึกต่อลูกที่ไม่ได้ให้คุณประโยชน์แล้วจึงเปลี่ยนบุคคล
นั้นด้วยทัศนคติของการให้คุณประโยชน์หรือให้อภัยของลูกกับบุคคลนั้น

หากลูกไม่สามารถเปลี่ยนพวกเขาได้แล้วลูกจะเป็นมหาสมุทรแห่งการให้อภัยและให้อภัยแก่พวกเขาได้อย่างไร

การให้อภัยของลูกจะกลายเป็นการสอนสำหรับดวงวิญญาณนั้น

ทุกวันนี้เมื่อลูกให้คำสอนดวงวิญญาณ

บางคนจะเข้าใจและคนอื่นจะไม่เข้าใจ ให้อภัยหมายถึงการให้พรของความปรารถนาดีและความร่วมมือ

คติพจน์: เพียงผู้ที่อยู่ในสภาพที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอเท่านั้นที่เป็นที่รักของตนเองและทุกคน

*** โอม ขานติ ***